

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣж годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнати настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Ц/градъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ПИСМО ДО РЕДАКТОРА.

Г-не Редакторе,

Умолявате са да вмѣстите въ листа си долнето изложение.

Достоуважаемій Приврѣменъ смѣсенъ съвѣтъ на Българската Ексархія издаде вече начертанието си на устава за управленіето на тѣзи народна Ексархія и го прѣдлага на общото прѣдварително размышленіе прѣди да са одобри той отъ народни прѣдставители.

Послѣдствие на това, всякъ Българинъ има право да искаже върху него мнѣніето си, като са касае за народно дѣло, за това азъ са усмѣлихъ да направя слѣдующити си забѣлѣжки, които, ако са видятъ благословни, може да са земжтъ подъ вниманіе отъ народни прѣдставители.

Въ прѣдудѣдомленіето си смѣсеній съвѣтъ казва върху опрѣдѣленіето на Ексарха за 5 години че нѣкои си отъ членовети го неодобрявали, нѣ не е забѣлѣжено и мнѣніето имъ, което, са види, да е по жизни.

Въ часть втора чл. 100 казва така: «Ако би прѣдсѣдательтъ на синодъ да погрѣши противу членовети 95, 97 или противу устава въобще, членовети на синода испрво му правять благопристойни забѣлѣжки за исправленіе на станжлото; и ако несполучатъ извѣстивать за това членовити на Ексархійскіятъ Съвѣтъ, които входяще помежду, употрѣбляватъ всяко спогодително срѣдство и полагають всяко прилѣжаніе за поправленіе на безпѣтното.

«Истото са опрѣдѣлява и за погрѣшеніето на прѣдсѣдательтъ касателно до членовети на Ексархійскіятъ Съвѣтъ, когато, ако несполучатъ тѣхнати забѣлѣжки, влазять помежду имъ членовити на свѣтіятъ синодъ за поправленіе.

«Ако би ненадѣино, слѣдъ стараніята и на двѣтъ тѣлословія, прѣдсѣдательтъ да постоянствува въ кривината си, тогави двѣти тѣлословія съзасѣдающа на едно стараятъ са пакъ да придумать прѣдсѣдателя, и ако не сполучатъ правять, изложение, което проваждатъ съ прошеніе до Високжтъ Портъ, отъ която послѣ са чяка рѣшеніето за да са ограничи онъ въ длѣжностити си, или да пристане отъ Ексархійскійтъ си санъ.

То ще каже че и за 5 год. да бжде промѣняемъ Ексархътъ и по жизни, сжщото ще са случавя и по единій и по другій начинъ. За това тука трѣба да са разгѣда добрѣ и което отъ двѣтъ докарва по малко смутни, партіи и злоупотрѣбленія, то да са приѣме.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

ГЛАВА 1.

За устроеніето на управленіето.

То е подраздѣлено на духовни и мѣрски дѣла, приложено е и за смѣсени духов-

но-мѣрски, сирѣчь на двѣ отдѣленія — Синодъ и Ексархійски Съвѣтъ — всяко особно съставено, а събраны въ едно тѣло когато са касае за смѣсени дѣла.

Чл. 95 съдържява слѣдующето:

Ексархътъ безъ мнѣніето на Синода, и митрополитити и епископити безъ мнѣніето на свѣщеніятъ при тѣхъ съвѣтъ, нѣмать право да рѣшять или извършять нищо; и обратно Синодътъ безъ мнѣніето на прѣдсѣдательтъ си Ексархъ, или на единъ неговъ намѣстникъ, и свѣщеніятъ съвѣтъ безъ мнѣніето на митрополитътъ или епископътъ, и въ случай припятствія его, на тѣхнѣтъ намѣстникъ, неможътъ да рѣшять или да извършять нищо; инакъ сичко са унищожява и въ двата случая. Истото са опрѣдѣлява и за Ексархътъ относительно до Ексархійскіятъ Съвѣтъ, и за сѣкого отъ митрополитити и епископити относительно до мѣрскіятъ при тѣхъ съвѣтъ, и обратно.

Чл. 102. Ексархътъ ведно съ синодътъ и съ Ексархійскіятъ съвѣтъ, и сѣки митрополитъ и Епископъ ведно съ свѣщеніятъ и мѣрскіятъ при него съвѣтъ, съразмышляватъ и рѣшяватъ едногласно или съ пълно вишегласіе върху сичкити приключяюща са дѣла. Въ случай же равногласія, прѣдпочита са мнѣніето, за което си е далъ гласътъ и прѣдсѣдательтъ.

Чл. 107. Окржнати писма, които Ексархътъ и Свѣтіятъ Синодъ, би искали, по длѣжностъ или по произволъ да проваждатъ до народа или до общинити на Ексархіята, трѣбува да ги издаватъ слѣдъ прѣдварително свое споразумѣніе съ Ексархійскіятъ съвѣтъ.

Прочее когато ведно и едногласно двѣтъ тѣлословія са задѣлжяватъ да зимать мнѣніята си, да разгѣдватъ и рѣшяватъ заедно всити приключяюща са дѣла, така и всяко окржно писмо съ прѣдварително споразумѣніе ще са испраща по епархити, то ще каже че съставляватъ съвършено едно тѣло, което има върхонното управление всегда подъ прѣдсѣдательството на Ексарха и за епархити на митрополита и епископа за разгѣданіето на всити въобще дѣла. Тогавя нѣка стане отъ цѣлото тѣло, отдѣленіето, само за чисто духовнити дѣла, които оглѣдватъ частно само Синода съ Ексарха и митрополита и Епископа съ свѣщенити имъ съвѣти. По слѣдствие на това, разумѣва са, и писалищата на Синода, Ексархійскій съвѣтъ и капу-кехаята да бждятъ едно, отъ което по-добрѣ щжтъ са управляватъ работити и икономія доста значителна ще стане.

По слѣдствие, такова начало, ако са одобри, да са приспособи и по всичкити епархія на Ексархіята за свѣщенити и мѣрски съвѣти. Това начало пріято, то из-

мѣнява съдържаніето на други нѣколко членове, нѣ азъ щж слѣдвамъ да ги забѣлѣжа.

Чл. 11. Синодътъ и ексархійскій съвѣтъ щжтъ иматъ капу-кехая, когото щжтъ сами да си избиратъ. Понеже постѣтъ му е важенъ, добрѣ е да са избира отъ поширенъ кругъ, и да са означи траяніето на службата му и какви щжтъ са длѣжностити и правата му.

Чл. 13. Членовити на епархійскити мѣрски съвѣти, както съдържява и чл. 63 полесно ще е да става опрѣдѣленіето имъ или отъ мѣстнити власти, нежели чрезъ Ексарха отъ императорското Правителство, като щжтъ са мѣнятъ и често рѣченнити членове на толкова епархія.

ГЛАВА ВТОРА

За избиранието на Ексарха.

Чл. 16. Правото, което осваива на себе си смѣсеній съвѣтъ да избере Ексарха отъ сжществующити български митрополити и епископи, казватъ нѣкои отъ членовети му че признаватъ това право да принадлежи на народнити прѣдставители, нѣ по право е сега за пръвъ пжтъ заедно да го избиржтъ.

Чл. 17. Избираемій за Ексархъ трѣба да има между другити качества и 6) Да е управлявалъ непорочно епархія поне въ 5 години. То са разбира че трѣба да са прѣдпочитатъ сегашнити членове на св. Синодъ и отъ тѣхъ да са избере, нѣ това ограниченіе злѣ званти на ухото.

Чл. 18. Смѣсеній съвѣтъ като ще свика на избирателенъ за Ексарха съборъ всити ексархіялни прѣдставители не е неумѣстно да има и 2 прѣдставители отъ цариградскити Българи, вънъ отъ мѣрскити членове на сегашній смѣсенъ съвѣтъ както ще става това и споредъ чл. 21-ий когато ще са избира новъ Ексархъ, като не са изключяватъ и отъ даждіето споредъ чл. 126-ий.

Чл. 20 и 21. За избиранието на новъ Ексархъ на вмѣсто прѣдсѣдательтъ съ Синода да пиши до всити митрополити и епископи окржно писмо, и пакъ той съ членовити на ексархійскіятъ съвѣтъ да пишатъ друго отдѣлно окржно писмо до сичкити синодни и несинодни митрополити и епископи заедно съ епархійскій мѣрски съвѣтъ. най добрѣ би было прѣдсѣдательтъ заедно съ синода и съ ексархійскій съвѣтъ да пишатъ едно само окржно писмо до сичкити горни. И на вмѣсто само клирътъ да избере отъ помежду си три имена за кандидати за Ексархъ, а народътъ да удобри едного отъ тѣхъ, не може ли и клирътъ и народътъ да ги избиржтъ и одобряватъ заедно?

Тѣзи мѣрка, ако ся приѣме по слѣдствие ще са приспособи, сирѣчь съ по едно окржно писмо и за избиранието и удобре-

ніето на 4 членове (чл. 30) за синода — за два нови члена (чл. 40) на ексархійскій съвѣтъ — за Митрополити и епископоти (чл. 52/53) за членовети (чл. 62/63) на священниці епархійски съвѣти и прочее. За припорѣчаніето (чл. 60) на новопозбрани митрополити и епископи — за подновленіе то (чл. 83) на избирателниці.

Каква чиста работа ще бѣде, какво практично нѣщо, и какво облесненіе по този начинъ!

Чл. 23. за избираціето на 3. имена, кандидати за Ексархъ, ако сѣ тѣ имена по малко отъ три; на вмѣсто само св. Синодъ, заедно и съ Ексархійскій съвѣтъ да ги допълняватъ.

Чл. 33. Ограничава както свободното избираціе на сегашни синодални членове тѣх и за вторій періодъ поради оскудѣніе на Архіереи съ изискаснати прѣимуществва. Колкото е умѣстно да се прѣдпочитатъ и пакъ избѣржтъ сегашни Синодални членове, толкова е безумѣстно ограниченіето за вторій періодъ.

Чл. 25. Да се подписва въ кодикѣтъ, за членовети на Синода, не само отъ Ексарха и присѣтствующици, а отъ всички членове на Синода и Ексархійскій съвѣтъ. Това да става така и за членовети на Ексархійскій съвѣтъ и прочее.

Чл. 38. Не само Ексархъ съ св. Синодъ, а заедно и съ Ексархійскій съвѣтъ да избиратъ другъ членъ за Синода навмѣсто онзи, който се случи да си даде оставка по казанити причини.

ГЛАВА 5.

Чл. 61. Постановленіето на настоящи Синодални архіереи на Епархія, на вмѣсто да се прѣдложи тя отъ свѣщеній съвѣтъ, а одобри отъ общій съборъ, правото е заедно това да се извърши.

Чл. 84. На вмѣсто, Митрополитъ и Епископъ съ свѣщеній и мірскій съвѣти да съставятъ сами каталогъ, по който народътъ лаги опрѣделява избиратели трѣба всякоя община да си остави на пълно свободно да издава гласа за онія лица на които има пълно повѣреніе, достѣни за избиратели, а не по наложенъ каталогъ.

ЧАСТЬ ВТОРА.

ГЛАВА 1.

Чл. 94. И) Рѣшеніето и наказаніето на духовни и мірски люде, да става отъ Ексарха заедно съ Синода и Ексархійскій съвѣтъ за Ексархіята, а отъ Митрополита и Епископа заедно съ свѣщеній и Мірскій при тѣхъ съвѣти за Епархіяти.

Чл. 100. Кога постоянствова Ексархъ въ крѣвнѣтъ си, и двѣти тѣлословія Синодъ и Ексархійскій съвѣтъ ако не сполучатъ да го придуматъ да се поправи, доторъ е да свикатъ по напрѣдъ съборъ отъ по отбранити граждани на града въ който ще е сѣдалището на Ексарха, поне или отъ опрѣделено число, и като имъ сѣ изложи несъобразното поведеніе на Ексарха, тогава съ общо одобреніе и рѣшеніе да се направи изложение отъ двѣтъ тѣлословія и са отправи съ прошеніе до Високата Портъ заограниченіе въ длѣжностите му или за паданіето му.

ГЛАВА 3.

За правосѣдіето и вѣдомството на Ексархійскій съвѣтъ.

Чл. 109. Д) Подиръ добротъ му грижа за доброто расположеніе и употрѣбленіе на приходити и разноснати на Ексархіята, да са приложи членъ особитъ съ задѣленіе да дава натѣхъ на свръшка на сякояго-

на общъ равно-сметка чрезъ бѣлгарскити вѣстници.

Хр. Д. Карамниговъ.

Цариградъ 31 Декември 1870.

БИЛЯНЦА НА 1870 ГОДИНА.

Отъ побѣдата насамъ при Садова, силти отъ Европа сѣ бѣхъ заловили да прѣобразоватъ военни си оръжія, и въорѣженіята погнѣхъ въ бюджетити огромни суми.

При сичкити тѣ безмѣрни приготвленія, народити заявявахъ пакъ, въ сѣки случаи, постоянното желаніе да се удържи мирътъ.

1870 година бѣше захваната подъ тѣзи благосклонности, и сичко правяше да се прѣвѣди че Европа ще се прѣдупази за много врѣме още отъ една обща размирица или отъ една война.

Сношеніята между френското правителство и пруското, ако и да не бѣхъ върху ногата на най доброто съгласіе, се оставаха пакъ да се прѣдчувствува едно приятелско облизненіе, по слѣдствіе на искреници изявленія на френскійтъ министъръ на външнити работи къмъ прускійтъ посланикъ въ Парижъ.

Франція, чрезъ народното гласоподаваніе въ полза на Наполеона III, бѣше доказала още веднѣжъ че жѣлае повече мирътъ отъ колкото войната.

Испанія, като излѣзваше изъ една революція отъ най важнити, са отрѣче отъ републиканскити си идеи, и правителството са турн да търси единъ царъ който да е чуждъ на падналата династія.

Италія прѣобразоваше финанцити си, развиваше конституционелнити си нареди като имаше пакъ прѣдъ видъ и римскійтъ въпросъ, свѣршваніето на единството въ полуострова. Желаніята и са исполнихъ: Римъ стана пѣйна столица.

Вѣнскійтъ Градъ свикваше въ пазухата си католическити владыци отъ цѣль свѣтъ за да земжтъ пѣкон рѣшенія собствени, въ духътъ на Святото Сѣдалище, да прѣдварятъ сѣтнити които можеше да повлѣче подиръ себъ си септемвренската конвенція.

Австрія са прѣлираше верѣдъ желаніята на различнити народности съ които са съставлява и правяше най голѣми усилія за да достигне до едно развързваніе което да бѣде отъ естество да удовлетвори законнити желанія на своити народи.

Руссія посветяваше сичкити си грижи за да свѣрши своята голѣма мрѣжа на жѣлезни пѣтица отъ балтійското море до черното море, като са грижеше пакъ и за въорѣженіята си на които искаше да даде доста голѣми размѣри.

Англія исплащаше общиятъ си дългъ, и, увѣрена въ миролюбивиятъ духъ на народити, малко бѣна имаше отъ подземната работа която са правяше отъ нѣкон правителства. При сичкото спокойствіе въ което са намираше отъ 1856 насамъ, тя не изгубаше отъ прѣдъ очн движеніята на Руссія въ Азія и непріятелскити движенія на Американцити.

Пруссія която отъ 1815 са бѣше занимала безъ приежнуваніе съ устройството на народа въ войска и боято събра най добрити плодове отъ достойното си упорство обрѣдваше сичкото си вниманіе върху своити въорѣженія, върху усѣвършенствованіето на военни оръжія и са приготвя-

ше на една титанска война. Познатата нѣйна цѣль като бѣше да усѣществи германското единство, сѣки вѣрваше че силти и ще са отправатъ само противъ тѣзи боито бѣхъ са опрѣли срѣщу него и никой не са обезпокояваше отъ страшнити нѣйни приготвленія, понеже и самиятъ френски народъ припозна на Германия правото да са нареди както си иска.

Турція, освободена отъ политическити си занимаія, посветяваше сичкото си врѣме за вътрѣшното си устройство. Политични поправленія са увѣдохъ въ сичкити клонове на управленіето пединъ купъ други проекти са изучжтъ отъ дѣржавнитъ Съвѣтъ. Грижици на нашити правителственици мжѣ са обрѣнахъ най-много къмъ устройството на гражданскити, криминалнити и търговскити съдовнища. Едно начертаніе върху съставеніето на едно министерство за правосѣдіе по примѣрѣтъ на тѣзи въ Европа, ще са турн скоро въ изпълненіе.

Нашята голѣма мрѣжа на жѣлезни пѣтица въ Европейска Турція са захвана вече, и сичко кара да са прѣвѣди че тя ще са свѣрши прѣди врѣмето което са е опрѣдѣлило въ трактата.

Нашиятъ кредитъ, който са докачи силно отъ голѣмиятъ огнь въ Бейоглу, едно отъ великити злополучія които сми имали да притѣрпявами презъ годната която са измина, са въстанови въ малко врѣме, и финанцити ни са обѣщавжтъ да бѣдѣтъ въ добро състояніе, благодареніе на мѣдрото управленіе на Великійтъ Визиръ.

Една само черна точка са появи въ политическити ни хоризонтъ. Ний искаме да говоримъ за отхвърляніето отъ Руссія на условіето отъ парижкій трактатъ което ограничава мореплавателнити сили на тѣзи царцища въ черното море. Въ този въпросъ не ни са вижда да брѣе причини за нови баркотин въ Истокъ; освѣнъ туй той ще са рѣши въ конференціята която ще са отвори наскоро.

Колкото за ассирското възстаніе то са удуши прѣди да проводи правителството войска. При сичко туй іеминската експедиція има своята важность, защото В. Порта са вижда рѣшена да направи да са почита властѣта и въ тѣзи далечни страни не туку съ примирителни думи.

На часѣтъ въ който положеніето на Европа са прѣдставляваше подъ най тихо изглѣдваніе, дѣто сѣко прѣдположеніе за разбѣрзуваніе са виждаше отблѣснато, телеграфътъ туй чудесно изнамираніе на новити врѣмена ни доносе тутакси едно извѣстіе отъ най важнити което смжти цѣль свѣтъ.

Правителството на императоръ Наполеона като са научи че князь Леополдъ Охенцолернъ бѣлъ прѣвѣлъ кандидатурата върху испанскійтъ прѣстолъ, бѣше обевило на камарити че ако този князь упорствува въ рѣшеніето си, Франция ще са опрѣ съ сичкити си сили.

Нѣ ако и прускійтъ царъ да прѣдпочете да земе назадъ своята кандидатура, нежелн да стане причина за една война между отечеството му и Франция, и ако туй отказваніе да са извѣсти на сената и на законодателното тѣло като една сполука на императорската полигиба, правителството на Наполеона не са задоволи съ това; то патовари конгъ Бенедетти да поиска отъ цадъ Гіюма да не склонява вече на кан-

дипломатическата на князь Леополда, ако бы да му са приписе пакъ.

Туй понскуване, направено вѣнъ отъ дипломатическити общаи и съсь единъ малко-много високомѣренъ тонъ, трѣбуване естествено да докачи прускиятъ царь. За туй той отговори съ едно ясно отказване на претенциити на Нполеоновото правителство. Извѣненіето за бой послѣдува отблизо туй отказване и неприятелствата захванахъ. Цѣла Германия са хвърли въ Франция и вхтрѣ въ два мѣсеца императорската войска са ако нѣ уничтожи, поне распрѣсна или затвори въ крѣпости. И сжщиятъ Императоръ са улови плѣнникъ въ Седанъ. Императорското правление падна и отвори мѣсто на републиката. Тѣзи послѣдната въдушевена съ най миролюбиви намѣренія, нѣ загрыжена до най висока степенъ за честьта и достойнството на Франция, са опита да направи миръ, нѣ Германити упоени отъ неожидани сполуки, отидоха да забиколятъ Парижъ и да упостошатъ сѣчката страна. Народа стана и положеніето на воюющити неможе още да са опредѣли.

На годината която захваща остава да ни каже отъ къмъ коя страна ще остане побѣдата.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

РУССЕ 23 Декември. Въ прѣдпослѣдний брой на единъ отъ вашѣи достоуважаемий В. Турция са отговори на единъ отъ първита лисгове брой 40 за безчленити проицианія на единъ дълбоко проицаемий дописникъ на неизвѣстността и който чрезъ голѣмото мжрвание искалъ е да уники до послѣдний прѣдъ публиката въ града ни мжжкїи и женскїи полъ, като прави населеніето Българско най униженно и безхарактерно, нѣ въ послѣдната дописка, доста прилично мисля и съотвѣтственно са отговори на неизвѣстия този дописникъ.

Наистина сжществуватъ челоуѣци користи и безхарактерни обаче и до тѣзи степенъ не може да сжществуватъ, който въ името на прокѣтѣтъ си злота измѣнилъ е фразѣтъ на чувствованіята по причина на развращенността, която го доставя безъ да измѣни злостїи си характеръ който го окръжава отъ мнимата си цѣль. Такъвъ родепъ, сжщество, тварь безъ съчувствие още отъ кръхкїа си възраст наблюдава сжщества и по възможности наклоненъ повече къмъ злото съ притворно сърце глѣда къмъ доброту, като сжщество лоше, такъвъ неможе да сжществуватъ за причинити на роженіето си и длжностити му къмъ Бога и къмъ ближнїи си, такъвъ неможе да бжде никоги спокоенъ; а на противъ ще бжде сѣкога опѣправданъ, похуленъ и до послѣдната минута на живота си ще бжде немилостиво смазанъ отъ всегашното мжрненіе на съвѣстьта си и съ една рѣчь до послѣднѣ ще бжде отчаянъ. Челоуѣкъ роденъ веднѣжъ неможе да доставя ограничителни собствено умственни и дѣйствиелити способности само за себѣ си като всевишнїи распространилъ свободно рѣченити способности, безгранично и неопрѣдѣлено; такъвъ като съотвѣтствува на свои способности, доставя вѣрме да развива и осталити способности на другити на обществото. Такъози е най благородното дѣло на въспитаніето, такъози е още неговото най хубаво вѣстѣржестование.

Както сѣки единъ доброжелатель патриотъ, е длженъ да послужи до колкото му допрощаватъ способностити прѣдъ народнїи олтарь и най свободно да тури на обшо разсжденіе правити или криви дѣла на онѣзи, които сж на чело и водители на народѣтъ.

Убѣденъ прочее на горѣрреченити изрѣченїа залавямъ са на перото да опиша нѣщо що-годь ако не ползливо а то и невѣрдително за народа ни работи, които станаха въ растояніе на едно кѣсо вѣрме, съ языкъ ясенъ и вразумителенъ.

Въ В. П р а в о брой 42. Прочетохъ една дописка отъ неизвѣстенъ нѣкой дописникъ която описва дохожданіето на Н. Прѣос. Антима Ви-

динскїи въ града ни, по причина на заповѣдта, която му дали отъ Българскїи Синодъ въ Цариградъ да обиколн силистренската епархїа и околността на Тулча да посѣти тамшното православно население. Описва тържественното отелуженіе на литургията въ църквата св. Троицъ въ празникъ «Введѣніе Прѣсвятая Богородица» и че послѣ литургията сказали слово за любовьта и съгласіето и други такива. Обаче рѣченнїи дописникъ не описва послѣдованото отъ послѣ за Силистренската Митрополия. Днѣсъ факто вѣрмето и работата го изисква што да излѣзе на яве.

На пристиганіето въ града ни Н. Прѣосвященство послѣ два дни осѣиванъ съ Отець Нилъ, Негово Благородіе Г. П. Ст. Танасъ и Н. Бл. Г. Златовъ при мотесарифина на Н. Бл. Тахсинъ ефенди, (на когото чѣртити особено отличава отъ досегашнити на мотесарифи,) да искатъ да са отвори митрополията въ Силистра (като като са искали прѣждебнїи видѣка Діонисїи, бѣше и заключилъ. Той убѣденъ отива съ тѣхъ зае по при Н. В. Валїята на Акифъ Паша, на когото расправи за реченїятъ Митрополия по обзоръ на фермана а мѣстена и Силистрѣ въ окръжїато на Българскїи Екзархагъ. Н. В. Валїята слѣдъ двѣ минути разиселеніе въ присжтствїето на реченити телеграфира въ Цариградъ на Н. В. Аали Паша за тоя вѣрметъ и наистинъ на другїи гъ денъ даде отговоръ съ офиціальнъ телеграфъ който нише на Валїята да телеграфира въ Тулча на Мотесарифина да расправи добрѣ на Митрополията и да земе ключевите на Митрополията и да са предадѣтъ на Българити да я отворятъ. Отговоръ на рѣченнїи телеграфъ доде слѣдъ чѣтири дни въ когото казува че Владиката не дава ключевити до дѣто немалъ воля отъ Патриаршїята въ Цариградъ.

Тоя отговоръ са събщи на реченити депутати и Валїята на сжщїа часъ телеграфира отговора въ Цариградъ и до тая минута не е дошелъ никакавъ отговоръ.

Въ В. П р а в о брой 3. Прочетохъ една дописка съ подписа Анастасїа С. Златовъ писаркѣтъ на женското ни дружество въ която като казува че въ Македонїа обнародвалъ билъ нѣкой си Т. И. единъ членъ подъ заглавїе «Дѣвическити Училища» сподѣля сѣрѣвнованїето за устройството на едно върховно училище въ Българїа което било готово да принесе споредъ силити си лентѣ, жѣртви на Олтара за единъ такъвъ святїи храмъ. По доло излагалъ сѣрѣдствата дѣто нека и е готово да принесе споредъ силити си лентѣ.

Моля прочее подписанїятъ Писаркѣ, ако би я далъ да прочете сжщїятъ дописка, която е прѣтила и са обнародвала, да ли ще може да я прочете или ако би да я прочете, трѣба буква по буква да сричя думата, дѣто ще са каже, че она който не умѣ да прочита, какъ е възможно рѣчената дописка да опише; отъ това са разумьва чѣ не я е писала тя а други вмѣсто нея.

По горѣ казахъ Женско Дружество а! да! да! имаме Дружество само за женскїи полъ парѣчно «Ступанка» да стопанисва единъ само оляя голъ; нѣ и то наистинъ много съотвѣтствува да отговаря на длжностити си. Въ устава му нише че ще са дава помощъ въ книги или обуца или други такива дѣрбни пужднїи на бѣдни и сиромашки момичета, които по нѣманїе да си купятъ рѣченити нужди, сж принудени да не ходятъ рѣдовоно или да наущатъ училището. Миналата зима, като са устрои дружеството вѣстѣо обуца, и книги и дѣрбни нужди, раздадохъ са рокли (отъ вѣнъ устава) и то най първо на момичето на Дѣвическїи учитель Никола Икономовъ, за когото казали че былъ бѣденъ и че я мало момичето нужда отъ рокли и че дѣто земалъ заплатата до 500 гр. на мѣсець му постигало. Писарката имала една роднина момиче, казала че трѣба да са даде и на това момиче и тѣй ѣ дали, а колко други много по бѣдни момичета има за тѣхъ ни дума станало, като дали само на нѣкои момичета роднини на членовети. А тїа членове които рѣшаватъ това сж писарката и още една (нешъ да ѣ кажа името). А осталити членове безъ да имѣтъ извѣстїе; а послѣ като чуятъ тѣ, писарката имъ казала: нїй рѣшихме и дадохме. Тѣшко ни на Дружеството.

Въ сжщїятъ главъ въ параграфъ третїи е писано: възможно старанїе за умноженїе на доходи на дружеството.

Истинна са умножава доходѣтъ на дружеството въ празнични дни помощъ съ дружественната котїа, които сж турятъ въ касата, а отъ волїата и отъ основателнити помощьта отивятъ частно въ писаркѣтъ, защото по наирѣдъ трѣба да ги мина писарката въ касата си че тогава ще ги прѣдаде на касїерката; и тя все ги прѣкарва и все прѣдава на касїерката. И ето до сега са е събрало едно количество до гр. 600 и все ги дава. Касїерката нека парити, писарката ѣ казува че ги дамъ днѣсъ, че ги дамъ утрѣ и най послѣ слѣдъ чѣколко нѣти изисквани, прѣблж отговоръ че нѣмала да ги даде и тѣй са изгубва едно количество отъ гр. 600. Ето възможно старанїе за умноженїе на доходѣтъ на дружеството.

И още че дружеството като събере достатѣчно количество ще издава Периодическо Списанїе споредъ името на дружеството и още и още че нищо на яве.

И че на свѣршанїето на годината, настоятелството е длжно да приготви и прѣдстави годишно събранїе и да даде отчетъ за нѣравственити и вещественити си дѣла. Ето на 29 того е свѣршенїето на годината ще видимъ какъво ще стане; а мисля не тѣзи година а до другата не ще са приглѣдѣтъ.

Читалището ни не брѣи нищо друго, освѣнъ висока кѣща гола безъ хора, пѣлно съ книги, карти и вѣстници а читатели никакъ.

Общината ни и тя сжщо брѣи, хора много, работи пѣма и сѣки тѣгли къмъ себѣ. А! да! въ растояніе на 9 мѣсеци три или чѣтири нѣти сж са събрали и то трима или чѣтирима души за въпроса ни въ Цариградъ и прѣзъ днѣе си два нѣти са събраха за прѣдставителъ за въ Цариградъ да избѣрѣтъ.

Виждамъ още въ нашити вѣстници че строго напачатъ върху отецъ попъ Нилъ, който като човѣкъ калугеръ и по старѣ, разумьва са че при добринити си, има си и недостатѣцити. Понеже го чукнахъ прѣзъ печатѣтъ и ще са поправи тогава когато му доде вѣрмето само по себѣ. Не малко нападѣтъ и сѣрщо Иконома на П. К. Арпаудовъ, който като са ржкоположилъ за свѣщенїкъ а особено за икономъ какъво е направилъ! Нѣ азъ ще ви опиша причинити споредъ които са мрази попъ Нилъ отъ нѣкои неприятели.

(Слѣдува.)

ТЪРНОВО 10 декември. Има вѣрме какъ не са е писало въ вѣстницити нищо особено за Търново и отъ Търново: или отъ друго мѣсто нѣкой са обажда съ дата тукашна или пакъ нѣкой пѣтникъ са нарекълъ да каже мимоходомъ нѣщо право или криво за нашїи гъ градъ. Тазъ днѣсъ че ви дамъ нѣкой новини, ако и не толкози благоприятни за насъ, но барнїи сж истенски, и, вѣрвамъ, че кактосте безпристрастенъ между нашити вѣстникари, ще имъ дадете мѣсто въ много полезнїи гъ за народа ни вашъ листъ.

Знаино е съ време че наше Търново, преди и подиръ наданїето на българскїи патриархатъ е нареченъ митрополскїи градъ на една голѣма епархїа, доховїи гъ началникъ на която носн титлата «прѣосвещеннїи митрополитъ и прѣчестнїи екзархъ всея българїи.» Едно по тѣзи причина, друго цоради составнїята тукъ епархїална община, тѣзи дни са стекахъ въ града ни прѣдставителїи отъ другити епархїални градове, като отъ Свишовъ Габрово, Казанлѣкъ, Ески-Загра, Ени-Загра и отъ селата на Търновското окръжїе, като Дръново, Елена и Бебрево; очаквѣтъ са още отъ Севлиево и Никополъ. Любопитното е, че вѣшнїити Г-да прѣдставителїи още вънѣрното си засѣданїе открихъ че самия градъ или общината незела воуимпанїе по во да за избиранието на прѣдставителїи си, ами завардила за себе си правото да фигурува въ туй епархїално събранїе съ свѣити осемъ членове отъ общината която сжщевременно са титулира и черквично настоятелство което избира сега още трима членове отъ Бебрево, Елена и Дръново, че тѣй ставатъ сѣчкити 11 и словомъ единадесити души отъ Търново прѣдставителїи, като са придѣржатъ совѣстнѣо о поводѣ за туй избирание, много праведно имъ заблѣжи, че въ такъвзи случай Търново неможе да има по много прѣдставителїи отъ другити епархїални градове, сирѣчь трима, и понеже града съ общината избралъ веке толкози отъ окръжїето си, то ще са прѣдставя съ тѣхъ само въ туй епархїално събранїе, а членовете на общината ако присжтсвуватъ, неще иматъ никакавъ гласъ

въ избирането; нито пакъ ще даватъ мнѣние за него, нито ще бждатъ прости зрители или слушатели — нещо което много е докато честолюбие на нашити чорбаджи отъ общината, обаче принудени били да са смирятъ и отстъпятъ напълно. Дано туй имъ послужи за добаръ урокъ въ поправянето отъ тяхното своеволие, и да не са сжрятъ, но още да благодарятъ за него на външните и прѣдставители.

Тѣж днесъ веке роченити Г-да прѣдставители ше иматъ заседание въ което ше са видятъ кои ше бждатъ кандидатити за прѣдставители и ше са избиратъ съобразно съ даденія поводъ.

ТЪРНОВО 18. Декември. Избирателити отъ по главните общини на търновската епархія, сичкити 22-ма (като считамъ и тѣзи отъ Никополъ и Севлиево които по сетни додохъ,) свършиху спѣшно работата си, за да не кажа миссията си, като книжовни хора. — Бжтрѣ въ петъ засѣданія, джржани само отъ тѣхъ и съ тѣхъ, санкимъ безъ туканната самоизбиранна черковна община, освенъ Г. прѣдседателятъ и съ писарятъ които имахъ честта да засѣдаватъ наедно съ Г. Г. Избирателити, — назначихъ ся до 12-мина кандидати: за Свищовъ, Никополъ, Севлиево, Габрово, и Казанлъкъ, по единъ; за Ески-Загра и Ени-Загра, двама (съ Ески-Загра, а за Търново съ казата тамъ нѣма. Отъ численити кандидати избрахъ са по вишигласіе четирма прѣдставители: отъ Свищовъ Г. Петаръ Ангеловъ, отъ Желзничъ Г. Х. Г. Славовъ и отъ Търновско (не отъ града) Юрданчу Ефенди отъ Елена съ Г. К. Къпча Кесаровъ отъ Тръвна: дѣто ше рече отъ кандидатити на Търново нѣмадо ни единъ като хората който да са избере за прѣдставитель отъ града, ами са избрахъ и двамата кандидати за такъвизъ отъ казата, чи незнамъ дѣ оставатъ хвалбите имъ и какво щѣхъ да сторятъ ако не са намѣряхъ достойни хора, въ Елена и Тръвна! Благодарение на тѣзи села, че тѣ омиватъ очити на нашити търновци като останахъ цѣла нуза прѣдъ външните общини градски и селски.

Сега дано тѣ (търговци) и другити на около познаятъ че чорбаджижкатъ веке пари неструва днесъ на цареву здраве, и не та питатъ ааза ли си на нѣкой мезлишъ въ конаватъ за да са турини самси или отъ мезеретата си мѣжду кандидатитѣ за прѣдставитель.

Има за много още работи оттука да ви виша, хемъ не тѣй олуръ-омасть работи, ама страхъма, брате, дане докарамъ бе да на нѣкой да скала (чушиамъ тука невѣрватъ чи освѣнъ ласкалити и други има дапишѣтъ) пакъ и ти и азъ ше имами главболіе, чи сетни иди та са расправяй съ вили и съ могили. Ами доше врѣме да са види, чи да видишъ ти колко и какви работи знамъ азъ за нашето велико Търново което на истина е станало другій вавилонъ, който наскоро бѣше го оцѣнилъ прѣзъ листа ви единъ скитникъ отъ Калюферъ до Свищовъ. Единъ Търновецъ.

ПЛѢВЕНЪ 15 Декември. Прѣди нѣколко дни на прѣдъ отива единъ женъ на чушмятъ за вода, и като си паливала бардака и останало малко да са допѣли дохожда единъ турчинъ брадатъ съ единъ бардакъ и извиква тозъ частъ дуръ бре . . . а женѣтѣ го погледва и му казва: агачо чакай малко да ми си допѣли бардака. Той вмѣсто да почака захваща съ неговиѣ си бардакъ женѣтѣ по главѣтѣ по гърбъ догдѣ бардака са строшилъ като изрчя най спусни думи. Жената вмѣсто да си заварди отъ него докача го по главѣтѣ и го раскарвава малко. Други турци като видѣли тѣзи борба сжбиратъ сж въ множество голѣмо и хващятъ женѣтѣ и повлачатъ я: единъ я тегли за косѣтѣ, други за рѣжѣтѣ, други за другатѣ, а други съ тояги я удратъ и я докарватъ до кадийницѣтѣ раздѣрпана, разчордовена. Кадията вмѣсто да испита по тѣжко за тая работъ испяжда жената.

Слѣдъ това мъжа на жената отива при дѣда кадия и иска щото тѣ турци гдѣто сж я влачили чакъ до кадийницѣтѣ, да са накажатъ; но той вмѣсто да накажи тѣзи турци насува оногова сиромаха и изважда го павѣнъ отъ кадийницѣтѣ. Напразно упорствува въ то да иска наказаніе на тѣзи хора; ядѣ кадия го испяжди него слуша шо си ошаква са съ други думи дѣдо кадия не ше да гледа тая давия. — Той пуши турцити безъ да ги пита. Българинѣтѣ направи харзувалъ единъ и два пжти и го даде на мезлича. Каймакаинна повика одного отъ виноватити турци на

име ахмедъ комбузоглу и го затваря, каймакаинна го затвори а другите го пушѣтъ и не питатъ каква болка има жената отъ опія дѣто ся е влачили: една болка е чи кокалитѣ и строшиха отъ бой, а друга болка която бѣ трудна, и сжгае станала вече да са лишава отъ животъ и незнамъ на кой часъ ше изляхне.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

(Френски новини.) Мар. 10 Януарія. Една важна побѣда са спечелила на 9-ий въ и при Ружмонъ, отъ французити подъ заповедити на генерала Конта. — Генералѣтѣ спалъ въ срѣдоточіето на бойното поле. — Французити привзели сичкити положенія които са опрѣделихъ предварително. — Вилеруксель, ключъ на положеніето между Монбеліаръ, и Белфоръ, са привзѣлъ съ виковети! Да живѣе Франция! Да живѣе Републиката.

Марсилія 11. — Новинити отъ Парижъ отъ 9-ий казватъ че презъ ноцѣта, много гюллета паднали въ околностити на Пантеонѣтѣ. Три гюллета отъ голѣмъ диаметръ достигнали болницата Птиѣ и Валъдо-Грасъ. Махалата на Сентъ-Жакъ са бомбардирала. Населеніето било неубонмо.

Бордо 10. — Единъ декретъ съ дата отъ 5-ий извѣства че позивѣтъ на класѣтѣ отъ 1871 ше може да стане незабавно, тѣзи войска ше обѣма сичкити млади отъ този класъ припознати способни за службата безъ никакво тѣгленіе на жребіе. — Изложеніето на генерала Федерба опровергава казваніето на прускити депешни, които отричахъ неговата побѣда въ Запомъ.

Бордо 11. — Изложеніето на генерала Шанзъ съ дата отъ Ломанъ 10, извѣства че по слѣдствие на нападаніе отъ войскити на княза Фредерика Карола и на княза Меклембургски, върху положеніятаму въ Хизмъ и на юго-истокъ отъ Манъ, францушкити колонии сж принждили да са отгѣглятъ върху положеніята които сж опрѣдѣли по-напрѣжъ. Францушкити загуби сж чувствителни, нѣ неприятельтѣ още повече пострададѣ. — Корреспондентинѣтѣ отъ Версайль на Колопската Газета, казва че сичката германска войска была твърдѣ уморена отъ войната и че пребываніето въ Версайль е невъзможно.

Споредъ францушкити извѣстія загубити на сѣверната войска въ сраженіята на 2-ий до 3-ий противъ генерала Гебена възлизалъ на около 4000 души; нашити загуби ся оцѣняватъ отъ тѣхъ на 9000 души. Противъ това, свѣденіята които пристигнахъ днесъ отъ първата войска доказватъ че нашити загуби въ горѣпоменатити сраженія, възлизатъ на 11 офицери 117 души убиты 35 офицери 667 души ранены съ 236 души изгубены.

(Прусски новини.) Царѣтѣ до царницата: Версайль 8. — Князь Фредерикъ Карлъ на прѣднува още и побѣдоносенъ противъ Манъ. На севѣръ сичко е тихо отъ 3-ий насамъ. Тукъ бомбардируваніето са продължава съ сполука; въ твърдината на Ванвръ една кашла изгорѣ.

Версайль 8. — Нашити колонии, които на прѣднуватъ противъ генерала Шанзи достигнахъ на 7-ий, слѣдъ сраженія често много буйни. Нажентъ-льо-Ротру, Сарже, Савини и Шартръ на Лоаръ.

— Прѣлъ Парижъ, огнѣнѣтѣ са продължи живо на 8-ий съ сполука; кашлити на Монтружъ са запалихъ, доказано е че вече до 5-ий нашити гюллета достигнали градината Люксембургъ.

Бургонъ 8. — Прѣзъ ноцѣта на 7-ий срѣщу 8-ий Данжунѣтѣ, на югъ отъ Белфоръ, са привзѣ съ пристѣпъ, и 2 офицери отъ шабѣтѣ, 16 офицери и повече отъ 700 плѣнника ранени са хванахъ, сѣтнѣ още твърдѣ голѣми загуби. Отъ наша страна, нѣй имами единъ офицеринъ и 13 души убиты и 63 ранени.

Версайль 9. — Прѣзъ ноцѣта градѣтѣ Парижъ са бомбардирала отъ нашити най силни баттерии; кашлити на Монтружъ горѣхъ до сутренѣта. На 9-ий огнѣнѣтѣ са поддържа по медленно по причина на мъглата, неприятельтѣ отговори само прѣзъ огнѣнѣтѣ на нѣкои уединени положенія. Нашити загуби на 8-ий, сж около 25 души; на 9-ий безъ важность. — Нашити колонии, които на прѣднуватъ отъ Вендомъ продължихъ на 8-ий, врѣвежѣтъ си безъ голѣми сраженія до отвѣдъ Сентъ-Кале.

— Тамъ сж изболчява слухѣтѣ споредъ който Турція исвала да са погоди съ Руссія.

— Пруски депешни казватъ че до сега 2000 гюллета паднали въ Парижъ. Аршъ са привзель. 5000 плѣнници уловили Прусцити и зели 4 митральози. Близо до Либронъ и Шапелъ силни сраженія станади между Прусцити и Френцити, първити зели 10,000 роби.

Данли Невъ казва че Австрія щѣла да прѣлложи миръ въ конференціята. Пруссія не не была противна на това.

Лондра 9. Г. Бизмаркъ телеграфира както слѣдва на конта Бернстофа: Кажете на Лорда Гранвила че нѣй жалимъ искрено работата за англійскити корабы потопени въ Сена; приемете изискуваніята за убаврѣжденіе, нѣй ше заплатимъ незабавно.

Лондра 9. Януарія. Данлъ Невъ казва че генералъ Бурбаки на прѣднувалъ къмъ Монбеліеръ и че неговѣтѣ главенъ квартиръ ся намира сега въ Дижонъ. Истиятъ вѣстникъ казва че французити испразднили Пондъ Одемеръ Стандоръ, и казва че домъ Правителството въ парижъ приеме едно формално призованіе да земе участіе въ конференціята, сичкити мжчнотин отъ негова страна ше са отмахнатъ.

СЪКАКВИ НЕЩА И НОВИНИ.

— Вчера важни бжротин станахъ въ ерменската католическа черкова на Галата. Хасуистити и противу хасуистити сж зблжскали: казватъ че имало умрѣли и ранени отъ двѣти страни. Намисаніето на полиціята было нужно за да ги расѣрве.

— Миналата недѣля, вѣстникѣтѣ ни излѣзе на половинъ листъ по причина на празникити на рождество Христово.

Нѣкои отъ нашити настоятели и спомоществователи отъ възъ или отъ тука плашатъ стойността на вѣстникити които приѣмѣтъ, на лица безъ да изискуватъ отъ тѣзи лица потребити расписки отъ управленіето на вѣстникатѣ. Нѣй извѣстивали че пари вѣсени съ този начинъ не ше са припознаватъ веки и ше са дирятъ изпово.

ТЪРНОВО Дек. 6. Г-не Редакторе на Турциѣ! Много чудно ми ся вида като прочетохъ въ листѣтѣ ви брой 39, съ което Г-да К. Н. и П. К. Априлови и Аврилови некатъ да опичтожатъ полицата си която была сета съ измама, насилие и нужда. Клевети които не прѣймамъ, понеже си считамъ за честенъ гражданинъ. За това извѣстивалъ на Г-вѣцѣтѣ Н. К. К. Н. да не мислятъ че съ такива клевети ше платятъ дългѣтѣ си, и да бждатъ още извѣстни че въ противенъ случай колкото разноски станатъ двойни и тройни, ше бждатъ полъ отговорность. Хараламби Марковъ.

— Миналиятъ четвъртъкъ, Великиятъ Визиръ не дохожда на Високата Порта по причина на едно малко нерасположеніе.